

KRONIKA OŠETŘOVATELSTVÍ – příběh, který si píší sami studenti

V roce 2025/2026 vznikla na VOŠZ Kronika ošetřovatelství, společné dílo studentů 1ADVS a 1BDVS. Kronika je místem, kde se setkává odborné studium s osobními hodnotami, filozofií péče a otázkami, které si klade každý, kdo vstupuje do zdravotnické profese. Je to prostor, kde se student stává nejen budoucím profesionálem, ale i člověkem, který přemýšlí o smyslu své cesty.

Kronika vychází z kořenů ošetřovatelství – z historie, etiky, filozofie i příběhů osobností, které péči proměnily v poslání. Připomíná, že ošetřovatelství není jen technická dovednost, ale způsob, jak vidět člověka v celku: jeho tělo, duši, příběh i důstojnost. Texty propojují myšlenky od Platóna po Viktora Frankla, od Anežky České po Florence Nightingalovou – a ukazují, že péče je vždy zároveň věda i lidskost.

Rok vzniku kroniky je zároveň obdobím proměny, které škole přináší nový rytmus i atmosféru. Do čela SZŠ a VOŠZ nastoupila Mgr. Jiřina Uhrová, Ed.D., jejíž laskavost, tichá jistota a schopnost vnímat člověka v jeho celistvosti vytvářejí prostředí, kde se studenti mohou učit s respektem k sobě i k povolání, které si zvolili. Její laskavý a klidný způsob vedení dává škole pocit bezpečí a důvěry, který je v ošetřovatelství nenahraditelný. Zástupce ředitelky pro VOŠZ, PaedDr. Tomáš Ulč, přinesl do vedení hlubokou pedagogickou zkušenost a cit pro vzdělávání, díky nimž se odborný růst studentů přirozeně propojuje s osobnostním.

Právě tato proměna vedení dodává kronice zvláštní význam – vzniká v momentu, kdy se škola jemně a sebejistě otevírá nové etapě.

Výjimečnost kroniky podtrhují osobní vzkazy, které do ní zaslali plzeňský biskup Mons. Tomáš Holub a prezident České republiky Petr Pavel. Jejich slova studentům připomínají, že jejich volba má společenský význam – a že svět potřebuje lidi, kteří jsou ochotni stát při druhých. Kronika tak není jen dokumentem školního roku. Je to otevřená kniha, do níž studenti zapisují, proč se rozhodli pečovat, co je inspiruje a co chtějí jednou předat dál. A stejně jako péče sama, ani tato kronika nekončí jedním ročníkem. Bude předávána dalším studentům, aby v ní pokračovali, přidávali své myšlenky a nesli dál příběh ošetřovatelství, který se tvoří společně.

PhDr. Hana Hrachovcová

Na co se máme těšit v příštím měsíci:

- Dětský den v sokolovně na Nové Hospodě
- Cyklistický kurs pro 2. ročníky
- Motivační a sportovní kurs ve Španělsku
- Pokračování vyprávění žáků z projektu Stínování odborníka
- Soutěže, utkání, sportovní akce
- Další akce a aktivity měsíců květen a červen

Minialmanach Vydání 5 Ročník XIV Květen 2026

SZŠ a VOŠZ Plzeň
Karlovarská 99
323 00 Plzeň

www.zdravka-plzen.cz
zdravka@zdravka-plzen.cz

Redakce:

Mgr. Ladislava Mutinská
Ing. Jaroslava Michálková

mutinska@zdravka-plzen.cz
michalkova@zdravka-plzen.cz

☎ 378 015 121

VYDÁNÍ

5

KVĚTEN
2026

STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA
A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA
ZDRAVOTNICKÁ PLZEŇ

Minialmanach

toto vydání

Školní kolo soutěže PRP	Str. 1
„Fotoreportáž“	Str. 2
Terénní a orientační cvičení ze ZEM	
Přednáška o čs. letcích v RAF	
Květinový den	Str. 3
Kronika ošetřovatelství	Str. 4

Slovo úvodem

Vážený pane Nezvale, vzpomněla jsem si dnes na jednu Vaši báseň – to když jsem bloumala kolem „své“ řeky. Na mysl mi vytanuly Vaše verše: „Jsou možná hezčí řeky, mají větší třpyt...“ S mojí Mží je to podobné jako s Vaší milovanou Svratkou, i tady je voda těžká, chladná, kalná, tmavá. I za slunného léta je zde zvláštní stín. Chtěla bych Vás pozvat na procházku cestou okolo Mže. Dovedu si Vás představit – šel byste z hlavy klobouk, převlečnick přehodil přes ruku a kráčel byste rozvázným krokem; možná by Vám hlavou vířily zárodky nových krásných veršů.

A náhle byste se zarazil. — Ne proto, že by řeka zmizela – ta je pořád na svém místě, trochu zakaboněná, trochu zadumaná, věčně zaměstnaná tím, aby tekla. Zarazil byste se kvůli rozrazilu. Roste všude. Nejen tam, kde ho čekáme, ne tam, kde ho botanika vepsala do map, nejen na březích Vaší a mojí řeky, ale teď na jaře na každém kroku – v trávnících, na úhorech, ve škvírách chodníků, i v myšlenkách a ve větách, které si lidé šeptají sami pro sebe. Rozrazil vůbec nepotřebuje louku. Stačí mu okamžik nepozornosti.

Viděla jsem ho u tramvajové zastávky, mezi dvěma dlaždicemi, které už dávno přestaly předstírat rovnost. Byl tam: malý, namodralý, o to drzejší. Kolem něj proudil svět – spěchající studentů, pes s názorem na všechno, muž telefonující tak hlasitě, že by ho bylo slyšet i v Paříži (jen kdyby Paříž měla chuť poslouchat ty tlachy). A rozrazil mlčel. Nedělal nic. Jen byl. A tím vším prošel jako poezie, která se neptá, zda má povolení.

Říká se, že dnešní doba poezii nepřeje. Že je příliš rychlá, hlučná, přeplněná obrazovkami. Ale, pane Nezvale, ruku na srdce – poezii nepřeje žádná doba. Poezie si vždycky musí najít skulinu. Když nemá knihu, usadí se v rohu novin. Když nemá noviny, schová se do rozrazilu mezi šedými kostkami města.

Na břehy řek se dnes chodí běhat. Poezie nemá nic proti, jen se občas musí uhnout. Běžci mají v uších sluchátka a v očích tempo, a tak si rozrazilu nevšimnou. Poezie se neuráží – ta čeká. Ví, že se někdo jednou zastaví, třeba jen proto, že ho bolí koleno nebo protože zapomněl, za čím vlastně běží. A tehdy si všimne, že svět není jen úkol, bod, cíl, výkon. Že je to i drobný modrý kvíteček, který roste navzdory všemu a nijak se tím nechlubí.

Vy jste kdysi psal, pane Nezvale, o zázračích obyčejnosti. My dnes zázraky hledáme na jiných adresách – v notifikacích, v rychlých radách, v seznamech „deseti věcí, které musíte“. A přesto, když přijde večer a město trochu ztlumí hlas, zůstává stejně ticho jako dřív. Ticho, které si pamatuje slova. Ticho, v němž může růst rozrazil.

Nejen na břehu Svratky, pane Nezvale. Roste všude tam, kde si někdo dovolí dívat se pomaleji, než mu svět radí.

Tento dopis si Vám, pane Nezvale, dovořila napsat

Slávka Michálková

Školní kolo soutěže v první pomoci 2026

Letošní soutěž se konala dne 7. 5. 2026 a očekávali jsme ji s napětím, a to především proto, že předpověď počasí nebyla příliš příznivá.

Soutěž se povedla, a i počasí vyšlo nejlépe jak mohlo.

Na Košuteckém jezírku soutěžilo 15 čtyřčlenných družstev složených ze žáků prvních a druhých ročníků SZŠ Plzeň. Všichni prokázali zdatnost a schopnost postavit se různým náhlým situacím, které jsme si na ně připravili ve spolupráci s odborníky z urgentní péče. Ti se podíleli nejen na scénáři modelových situací, ale také opět pečlivě a profesionálně hodnotili s kolegy z HZS Plzeň Košutka výkony všech družstev.

Celá akce by se nepovedla bez dokonalé spolupráce celého týmu odborných kolegů a tímto jim vyjadřuji velký dík. Konkrétně děkuji Bc. Heleně Berkové, Mgr. Kamile Blovké, Mgr. Markétě Kuchařové, Mgr. Věře Zapletalové, Mgr. Pavlíně Doleželové, Mgr. Elišce Bláhové, Bc. Zuzaně Tomanové, Mgr. Lence Růžičkové, Ing. Jaroslavě Michálkové a Mgr. Aleně Štroblové.

Takto velká akce by se neobešla bez pomoci našich žáků, kteří nám také pomohli doprovázet družstva, doplňovat brašny a podobně. Letos tuto pomoc zajistily třídy 3 APS a 1 CPS. I vám děkuji.

Díky sponzorům – United Networks SE a fa. Hartmann-Rico, a.s. jsme měli hodnotné dárky pro vítězná družstva. Občerstvení pro hodnotící komisi zajistil hypermarket Globus Chotíkov.

Konec soutěžního dne nám zpestřila HZS Plzeň-Košutka ukázkou záchranných prací ve výškách.

Už se těšíme na příští ročník, odnášíme si z letošní soutěže nové zkušenosti a nápady do budoucna.

A nakonec, kdo se umístil „na bedně“?

1. místo: Klára Batovcová, Eliška Páterková, Viktorie Koutská, Mateo Christie z 2DPS
2. místo: Lucie Tauscherová, Eliška Slámová, Kateřina Smutná, Helena Tajblová z 2CPS
3. místo: Anna Lontšarová, Tereza Brožová, Ema Černá, Melissa Kalová z 2CPS

Všichni ostatní se umístili na čtvrtém místě a věřím, že si každý odnesl z tohoto dne dobrý pocit, že zvládne dobře zareagovat a poradit si s první pomocí v terénu.

Za celý tým Mgr. Renata Jonášová

Foto ze soutěže na str. 2

„Fotoreportáž“ ze soutěže v první pomoci

Článek

Ti nejlepší:
 ◀◀ 1. místo: Klára Batovcová, Eliška Páteková, Viktorie Koutská a Mateo Christie z 2D PS

◀ 2. místo: Lucie Tauscherová, Eliška Slámová, Kateřina Smutná a Helena Tajblová z 2C PS

▼◀ 3. místo: Anna Lontscharová, Tereza Brožová, Ema Čemá a Melissa Kalová z 2C PS

► Zahájení soutěže provedla Mgr. Renata Jonášová – několik organizačních připomínek, pár povzbuzujících slov a hurá do akce!

Úkoly, které musely soutěžící týmy splnit na jednotlivých stanovištích, nepatřily k nejjednodušším. Představte si ošetření zraněné nohy přímo mezi provazy prolézačky nebo závažná zranění táborníků... Přesto se s tím žáci popasovali na výbornou.

Foto: Mgr. Helena Berková, Ing. Jaroslava Michálková

Terénní a orientační cvičení ze zeměpisu

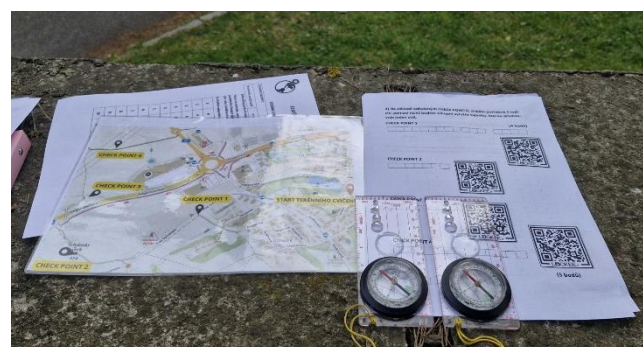
V měsíci květnu se žáci zúčastnili terénních a orientačních cvičení ze zeměpisu, které byly určeny pro všechny třídy 1. ročníku oboru lycea v rámci výuky zeměpisu.

Cílem této aktivity je především propojit teoretické poznatky s jejich praktickým využitím v reálném terénu. Během cvičení studenti pracují bez využití moderních navigačních technologií. Orientaci zjišťují na základě předem zadaných azimutů, odhadu vzdáleností a práce s mapovým podkladem. Důraz je kladen na rozvoj prostorové představivosti, schopnosti orientace v krajině a samostatného rozhodování.

Součástí programu je také vyhledávání kontrolních stanovišť, které simuluje základní principy orientačního běhu. Studenti tak musí kombinovat více dovedností najednou – správně číst mapu, zvolit vhodný postup a efektivně se pohybovat v terénu. Dále si také vyzkouší práci s takovými mapovými podklady, které jim slouží jako klíč k „odemykání virtuálních zámečků“. Za každým z nich se skrývá část tajenky, kterou musí pak společnými silami rozluštit.

Aktivita přispívá nejen k upevnění zeměpisných dovedností, ale také k rozvoji spolupráce, odpovědnosti a aktivního přístupu k řešení úkolů. Terénní výuka zároveň představuje důležitý prvek moderního vzdělávání, kdy si žáci osvojují znalosti prostřednictvím vlastní zkušenosti.

Mgr. David Šenigl

Květinový den

Ve středu 13. května 2026 se i naši žáci zapojili do prodeje květin – tím podpořili již 30. ročník sbírky Ligy proti rakovině, jejímž cílem je preventivně působit na širokou veřejnost prostřednictvím letáků s informacemi.

Za nabízené kvítky měsíčku lékařského získat prostředky na boj proti rakovině – na nádorovou prevenci, zlepšení kvality života, onkologických pacientů, podporu onkologické výuky, výzkumu a vybavení onkologických center.

Náš kabinet navštívily dvě dvojice dívek: Anička a Domča ze třídy 2D PS a Sára s Terkou ze 2C PS

Text: Ing. Jaroslava Michálková
 Foto: Mgr. Ladislava Mutinská a Ing. Jaroslava Michálková

NAŠE ZDRÁVKA

Přednáška o československých letcích ve službách RAF

Dne 30. 4. 2026 jsme se zúčastnili přednášky pana PhDr. Daniela Švece na téma život československých letců, kteří sloužili v řadách britského Královského letectva (RAF), a o jejich osudech v 50. letech 20. století.

Na začátku přednášky jsme se dozvěděli o fungování státní moci a pravomocích soudu v současnosti. V druhé polovině přednášky jsme tyto informace porovnali se situací v době komunistického režimu.

V přednášce zazněla jména jako Karel Kuttelwascher, Josef František nebo František Peřina, jehož jméno si každý z nás dobře zapamatoval.

Českoslovenští letci byli po návratu z války často vystavováni výslechům a pronásledování. Mnozí z nich byli umístováni do pracovních táborů, které se nacházely po celém území tehdejšího Československa. Byli vyhazováni z armády, propouštěni ze zaměstnání a často se od nich odvrátilo i nejbližší okolí. Byla nám také odhalena krutá pravda o mučení nespolupracujících letců a jejich rodin.

Pan Švec nám rovněž přiblížil zajímavé příběhy ze života těchto letců, a to jak žili za války, ale také o jejich životech mimo bitevní pole.

Všem se nám přednáška velmi líbila a děkujeme našim učitelkám Mgr. Ivetě Světlíkové a Mgr. Renátě Malé, že nám přednášku zařadily a my se tak mohli dozvědět mnoho zajímavých informací o hrdinech naší historie.

Děkujeme Vám.

Žáci třídy 3 LAA

Foto: Ing. Jaroslava Michálková
 a z webu D. Švece <https://danielsvecraf.webnode.cz/>

Projekt Stínování odborníka na SZS Plzeň (pokračování ze str. 2 a 3)

Matyáš Vlček, 3 BZL – Klinika zobrazovacích metod, FN Plzeň

Můj zážitek se stínováním začal v 7 hodin ráno v kanceláři pana Mgr. Bc. Karla Maříka. Jakmile jsem přišel, převlékl jsem se do nemocničního bílého oblečení a má návštěva začala. Nejprve mě pan Mařík seznámil s oborem jako takovým. Usvěttil mi fyzikální princip rentgenu, CT a všech ostatních zařízení, které Klinika zobrazovacích metod má k dispozici. Po teoretickém rozboru jsme vyšli ven z kanceláře a šli na zastávku privátního busu FN Lochotín. Busem jsme jeli do FN Bory. Během cesty jsme si s panem Maříkem stanovili plán na celé stínování. Po příjezdu na Bory jsme začali návštěvou na magnetické rezonanci. Vše mi bylo stručně a jasně znovu vysvětleno. Dokonce se mi i poštětilo a viděl jsem samotné vyšetření magnetem. Poté mě čekala návštěva CT vyšetření. Díky této návštěvě jsem pochopil veškeré rozdíly mezi jednotlivými metodami. Poslední návštěva byl rentgen, kde jsem pozoroval, jak je technika v této oblasti vyspělá. Sledoval jsem, jak se rentgenové zařízení nastává samo pouze jedním zmáčknutím tlačítka. Jakmile jsem vše dosledoval, následovala jízda busem zpět na Lochotín. Na Lochotíně jsem obešel postupně podobná zařízení na různých odděleních, avšak jedno oddělení mě donutilo údivem otevřít pusu. Byla to intervenční radiologie, na které mě provázal pan Bc. Jakub Beránek. Ze začátku jsem neměl moc představu, kam vůbec jdu, ale jakmile jsem prošel dveřmi a viděl ta velká zařízení se stolem pro pacienty uprostřed, zamrazilo mě. Pečlivě jsem sledoval vyšetření pacienta od samého začátku. Jakmile doktor měl vše připravené a měl zjištěné vše, co potřeboval, šel vytvořit celý 3D obraz (konkrétně obraz krevního řečiště v mozku). Hned jak se obraz načetl, nevěřil jsem vlastním očím. Pan Beránek na to zareagoval slovy, která mám dodnes v hlavě. Řekl: „No, to máš v hlavě.“ V tu chvíli mě to rozesmálo, avšak pak už zas a znovu následoval jen pohled úžasu na práci všech v místnosti. Na obrazu byl krásně vidět důvod, proč byl pacient zrovna zde. Po tomto úžasném zážitku mě vzal pan Mařík na oběd do nemocniční jídelny. Nejenom, že jsem se najedl, ale i jsem mohl pozorovat, jak funguje systém jídel pro pacienty a jak zde kuchařky pracují. Po obědě mi pan Mařík ukázal, co se skrývá pod zemí samotné nemocnice. Bylo vidět, že nemocnice je doopravdy připravená na vše. Po procházce v podzemí jsme zamířili na spoustu dalších oddělení, kde jsem znovu pozoroval různé rentgeny, magnety, CT a sonografie. Poslední naše zastávka byla na oddělení nukleární medicíny a hybridních zobrazovacích metod. Před vstupem na oddělení mi pan Mařík vše srozumitelně vysvětlil a já už se jen těšil dovnitř. Viděl jsem spoustu zařízení a dokonce jsem byl i v místnosti, kde se uchovávají samotné radioaktivní látky. Vše skončilo tam, kde vše začalo, tedy u pana Maříka v kanceláři. S panem Maříkem jsem se rozloučil a šel domů.

I přes to, jak jsem byl po celém dni unavený, jsem si to neuvěřitelně moc užil a odcházel jsem ze stínování s úsměvem na tváři a s novou otevřenou cestou pro svou budoucnost. Všem lidem, kteří mě ten den provázeli, jsem moc vděčný nejen za nevšední zážitek, ale také za moc příjemný přístup vůči mně. Nejvíce jsem vděčný panu Maříkovi za srozumitelné vysvětlení, milý přístup, oběd, jízdu privátním autobusem a nejvíce za to, že jsem měl možnost tento projekt stínování uskutečnit právě s Vámi. Stínování bych jistě doporučil všem studentům z oboru lycea, kteří se chtějí v budoucnu věnovat medicínskému oboru, protože je to skvělá příležitost to nejen slyšet ve škole, ale dokonce to i vidět na vlastní oči. Byl to skvělý zážitek a vzhledem k tomu, že můj obor nemá praxe v nemocnici, beru to jako užitečnou zkušenost nahlédnout do práce v oboru medicíny.

Hodnocení pana Maříka:

Student Matyáš Vlček byl v průběhu celé stáže velmi zdvořilý, slušný, komunikativní, projevoval velký zájem o diskutovaná témata všech diagnostických modalit se mnou i s kolegy.

Přišel čistě oblečen s jmenovkou, nemocniční strava mu, dle jeho vyjádření, chutnala 😊

Pro mne velmi překvapivě disponoval poměrně velkými znalostmi z oboru fyzika a chemie a všeobecným přehledem vůbec, což jsem u tohoto typu studia nepředpokládal a svými znalostmi předčil mnohé studenty bakalářského studia.

Sečteno, podtrženo studenta těchto kvalit bych bez rozmyšlení přijal na Klinikou zobrazovacích metod.

Karel Mařík

Čdela Sedláčková, FN Bulovka, ortopedie

Stínování ve FN Bulovka hodnotím velice pozitivně. Hned při příchodu se mě ujal primář ortopedické kliniky, pan MUDr. Marek Majerníček a přidělit mi pana lékaře MUDr. Josefa Kyliána, kterého jsem po celý den stinovala. Pan doktor na mě byl moc milý, vše mi vysvětlil a zodpověděl všechny mé otázky. Náš program byl velice pestrý. Začínali jsme vizitou na oddělení, poté jsem měla možnost se zúčastnit i ranní schůzky lékařů, kde se probírali organizační věci. Dále jsme pokračovali na kontrolu kyčlí u už zdravých miminek z JIP. Poté jsme museli zkontrolovat i kyčličky děti z porodnice. Pak jsme se přesunuli na dětskou ortopedickou ambulanci, kde jsme opět kontrolovali kyčle dětí, zda tam nemají výpotek, jaká je pohyblivost a tak. Okolo 13:00 jsme se přesunuli na urgentní příjem ortopedie, odkud jsme se v 15:15 přesunuli opět na poradu lékařů. Měli jsme jít také na operaci, ale bohužel byla zrušená. Stinovala jsem od 6:50 do 15:45. Stínování mi hodně přineslo, spoustu jsem se toho naučila a spoustu jsem toho viděla. Měla jsem možnost nahlédnout i na RTG snímky, SONA kyčlí, do zpráv a jak se pacienti zapisují do karty. Jsem velice ráda, že jsem toto mohla absolvovat, i když to byl velký krok z mé komfortní zóny, ale určitě si plánuji o stínování na ortopedii požádat znovu, pokud to bude možné.

Připravila: Mgr. Martina Lisková

(Další zážitky žáků z projektu Stínování najdete v příštím čísle Minialmanachu)

Májová příloha

Už jsou zas tady

Maturity přichází každý rok s neochvějnou pravidelností, asi jako pylová sezóna nebo kolona na dálnici před svátky. Ve sborovně se tomu říká prostě „už jsou zas tady“. Stačí jediný: významné odmíčení, povzdech a pohled do stropu. Všichni vědí.

Pro studenta je maturita životní mezník. Pro učitele spíše zvláštní druh maratonu, ve kterém běžíte, i když jste vlastně jen seděli celý den za stolem a pozorovali cizí pot v přímém přenosu. Zvláštní sport, kde se měří nejen znalostí, ale i schopnost zachovat pokerovou tvář, když maturant začne odpovéd větou: „Já jsem se to učil, ale doma.“

Ráno to začíná. Nervozita by se dala krájet a mazat na chleba jako máslo. Studenti se snaží naposledy absorbovat učivo, listují sešity, učebnicemi, někdy i zoufalstvím. Učitel na to hledí s jistým druhem tichého obdivu — takovou koncentraci byste během běžného školního roku hledali jako ztracenou ponožku.

Pak přijde losování otázky. Ten okamžik, kdy se v místnosti zastaví čas a někde v koutě se tiše směje osud. Student váhá, zašmátrá, vytáhne papírek s číslem a výraz v jeho tváři připomene širokou škálu emocí — od úlevy po hlubokou krizi. Učitel mezitím přemýšlí, jestli „otázka číslo 7“ byla ta lehčí, nebo ta, kterou sám před lety ne zcela pochopil.

Zkoušení samotné je křehký tanec. Student mluví, učitel přikyvuje, občas se zeptá. Někdy se stane zázrak a odpověď plyne jako klidná řeka. Jindy připomíná spíš potůček, který občas úplně vyschne. V těch chvílích přichází na řadu povzbuzující věty, které mají studentovi dodat odvahy:

„Zkuste to rozvést.“

„Napadá vás ještě něco?“

„A co třeba...?“

V překladu to znamená: „Prosím, zachraňte to, oba víme, že to ještě jde.“

Zajímavé je, že maturita není jen test znalostí studentů, ale i paměti učitele. Najednou si musíte vybavit, co jste vlastně všechno učili, jak jste to učili a proč jste to vůbec učili. A někde na pozadí vám běží myšlenka, jestli byste sami prošli. Vrchol přichází při poradě. Malé shromáždění, kde se láme chleba — nebo spíš klasifikace. Diskuse bývají hluboké, filozofické a někdy i lehce dramatické. „Bylo to na dvojku, nebo na tři?“ není jen otázka známky, ale v podstatě existenciální dilema. Hodnotíme nejen výkon, ale i snahu, vývoj, a občas i to, že student dokázal přijít včas a v košili. A pak přijde vyhlášení. Studenti odcházejí s výsledky často i se slzami — někdy radostí, jindy zoufalství či lehké únavy. Učitel se vrací do kabinetu a uvědomuje si, že opět byl svědkem malého lidského dramatu s dobrým koncem. Většinou dobrým.

Maturity jsou zvláštní rituál. Trochu archaický, trochu dojemný, trochu vyčerpávající. Pro studenty konec jedné kapitoly, pro učitele důkaz, že jejich práce měla smysl — i když to někdy nebylo vidět hned.

A když je po všem, zůstane ticho. Jen na chvíli. Protože někde už se rodí další ročník maturantů. A s ním i nové „už jsou zas tady“.

Slávka Michálková

čtěte ještě...

Návštěva z Utahu Str. 1

Projekt Stínování odborníka Str. 2 až 4

Soutěž Řemeslo má zlaté dno Str. 3

Návštěva studentů z Utahu

Naši školu a partnerská pracoviště navštívila začátkem května opět skupina studentů zdravotnických oborů se svými profesory z prestižní Brigham Young University (BYU) z amerického Utahu.

Zahraniční návštěvy mají na naší škole nezastupitelné místo. Když se v praxi potkají studenti se stejným či obdobným profesním zaměřením z různých kontinentů, získává vzdělávání úplně nový rozměr. Program amerických studentů z Utahu byl od samého začátku velmi intenzivní. Od poznávání města Plzně, Slavností svobody, až po seznamování s českým zdravotnictvím a školstvím. Zahájení bylo v Domově se zvláštním režimem Senevida v Plzni, kde se seznámili se specifiky následné péče, prohlídkou domova a poutavou přednáškou zaměřenou na umění doprovázet v českém prostředí. V nejmodernější nemocnici regionu ve Fakultní nemocnici Plzeň Lochotín si studenti prošli hned několik klíčových provozů. Velkým přínosem pro ně byla návštěva Kardiologické kliniky, kde sledovali moderní postupy v léčbě srdečních onemocnění. Dále zavítali na Psychiatrickou kliniku, seznámili se se specifiky péče na Dětské klinice a dostali jedinečnou možnost nahlédnout do přísně střeženého zázemí Centrálních operačních sálů. Měli tak možnost přímo porovnat technické vybavení a organizaci práce s podmínkami, které znají z amerických nemocnic. Dalším silným zážitkem byla návštěva Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje. Hosté si prohlédli moderní služby Plzeňského kraje. Hosté si prohlédli moderní zázemí, špičkové technické vybavení výjezdových vozidel a seznámili se s fungováním integrovaného záchranného systému v České republice. Návštěva z BYU nebyla pouze o pasivním přijímání informací. Významným milníkem celého týdne byl aktivní příspěvek profesora Petra Rudy na mezinárodní odborné konferenci. Zde všichni aktivní účastníci prezentovali své poznatky, sdíleli zkušenosti a diskutovali s kolegy ze Slovenska, Turecka a Řecka o aktuálních trendech v moderním zdravotnictví a ošetřovatelsví.

Prohlídka školy, praktická ukázka v odborné učebně dentálních hygienistek a měření amerických studentů na InBody s následnou edukací o stravovacích

návyčích od nutričních terapeutů bylo definitivní tečkou odborné části. Příjemné rozloučení s pozitivní zpětnou vazbou proběhlo na závěrečné večeři v indické restauraci Ghanes. Kromě odborných dovedností přinesl týden také odbourání jazykového ostychu a vznik nových přátelství mezi studenty. Loučení se neobešlo bez slz, výměny kontaktů a plánů na další komunikaci a spolupráci. Děkuji ředitelství školy, vedení a zaměstnancům zařízení Senevida, Fakultní nemocnice Plzeň (zejména personálu navštívených klinik a operačních sálů) a Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje za ochotu a profesionální zázemí, které studentům poskytli.

Velký dík patří Firmě Helago, MN Privamed a EUC klinice za sponzorské dary a také všem studentkám ze studijních skupin 3 DNT a 2 B DVS, které mi velmi pomohly s organizací a překlady při exkurzích.

Mgr. Světlana Lisová

Pohodové jarní dny...
Vychutnávejte všemi smysly nejkrásnější čas v roce

Projekt Stínování odborníka na SZŠ Plzeň

Na naší škole se dlouhodobě snažíme podporovat žáky nejen ve zvládnání studijních povinností, ale také v jejich osobním a profesním směřování. Právě z této potřeby vznikl projekt zaměřený na podporu žáků, kteří se rozhodli věnovat odbornému studiu a chtějí se v této oblasti dále rozvíjet a v dané chvíli se rozhodují, kterou profesní cestu si vyberou.

Hlavním cílem projektu, který vznikl ve ŠPP, je motivovat žáky k dalšímu vzdělávání a pomoci jim překonat případné obtíže spojené s nároky studia. Školní poradenské pracoviště se zaměřuje především na individuální podporu žáků, vytváření příznivých podmínek pro jejich aktivní snahu vykročit i mimo bezpečné prostředí školy a posilovat jejich studijní motivaci.

Ve školním roce 2025/26 bylo realizováno 42 stáží, vyhotoveno 42 smluv ve trojím provedení se kterými velmi pomohla paní Pišová ze studijního oddělení. Někteří žáci měli specifická přání, přesto se podařilo smluvně zajistit stínování odborníka například u adiktologa na Klinice adiktologie 1. LF UK a VFN v Praze, stáž perfusionisty zajišťující mimotělní oběhy ve FN Motol nebo činnosti ortodontistky či patologa. Častěji měli žáci zájem o profesní lékařské – ortoped, neonatolog, pediatr, chirurg, psychiatr, sportovní lékař.

Proč má projekt význam? Zde je několik slov přímo od žáků, která odpoví na danou otázku.

Tereza Vesecká, 2 AZL – Nemocnice u Sv. Jiří, Plzeň

Stinovala jsem práci dětského lékaře. Dozvěděla jsem se, i co probíhá v ordinaci dětského lékaře – ráno jsou to krevní odběry z různých důvodů (preoperační vyšetření, nemoc, kontrola u dětí s chronickou nemocí, diagnostika, ...) dále také preoperační, kde se měří fyziologické funkce, váha a běžná fyzikální vyšetření. Během dne probíhá z velké části také administrativa, bez které by ordinace nemohla fungovat, a preventivní prohlídky. Zjistila jsem také, jak náročné je studium na dětského lékaře a kolik let to zhruba trvá i s tím, že se neustále mění systém studia. V ordinaci jsem viděla poslechy astmatického dítěte a následně zapůjčení inhalátoru. Na vlastní oči jsem viděla i rentgeny torza – jeden zdravý a jeden s obstrukcí. Byla jsem u příjmu zhruba 7letého chlapce jménem Jaroušek, kterého přijímaly sestřičky z důvodu pneumonie. Nejdříve byl v pohodě, ale jakmile se sestřička snažila napíchnout mu žílu na odběr krve, Jaroušek začal křičet a vzpírat se tak, že se další 2 sestřičky musely držet, aby se mohla sestřička vůbec trefit. Po zhruba 10 minutách to sestřička na hrbetu levé ruky musela vzdát a ránu mu zalepila. Na chvíli byl klid, Jaroušek přestal křičet „ať ho nepíchají“, ale jakmile ho sestřičky opět chytly, začal křičet znovu. Sestřičce se podařilo napíchnout žílu nad loketní jamkou a krev se jí dařilo odebírat rychleji vždy, kdy se Jaroušek vzepřel proti sestřičkám. Nakonec asi po dvaceti minutách celkového času odebírání (i s pokusem o odběr) a Jarouškovým počítáním kapek kapajících do zkumavky, bylo hotovo. Na konec jsem viděla preventivní prohlídku u dvouletého mimča a u pátročního kojence.

Matěj Prokop 3 CPS – urgentní příjem FN Bulovka

Chci moc poděkovat za možnost vyjet na stáž. Byl jsem tam přibližně 7 hodin. I když byl ten den na urgentním příjmu spíš klid a nebylo přivezeno tolik pacientů, stáž pro mě byla hodně přínosná. Lékaři mi během dne ochotně vysvětlovali, jak oddělení funguje, různé postupy a taky mi ukazovali RTG snímky, což pro mě bylo fakt zajímavé. Měl jsem možnost být u intubace pacienta a pomáhal jsem s ventilací pomocí ambuvaku, což pro mě byla hodně silná a cenná zkušenost. Celkově mi stáž dala dobrý pohled na práci na urgentním příjmu a utvrdila mě v tom, že bych chtěl jednou jako lékař na urgentním příjmu pracovat.

Karina Sydlyarchuk 3 BZL – urgentní příjem FN Bulovka

Měla jsem možnost nahlédnout do FN Bulovka v Praze, kde jsem byla na urgentním příjmu. Pozorovala jsem různé případy které tam byli tento den, od pacienta s pneumotoraxem až po pacienta z psychiatrické léčebny s jiným problémem. Zaznamenala jsem jak paní doktorka sepisuje různé zprávy, ptala jsem se na hromadu zkratk atd.. Také jsem viděla jak se provádí základní vyšetření - sledovala jsem jak sanitář odebíral krev, měřil pacientce EKG, šití rány jsem také zažila. Sledovala jsem jak lékaři postupují při prvním vyšetření pacienta, po příjezdu záchranné služby, sama jsem měla tu možnost změřit krevní tlak, jinak jsem pozorně a zaujatě poslouchala a pozorovala. Moc se mi líbilo když jsme probírali RTG nebo CT snímky pacientů, paní doktorka byla velmi milá a vysvětlovala mi různé snímky. Celkově jsem si své jednodenní stínování užila a tímto děkuji za takovou možnost!!

Lukáš Novák 3 BZL – emergency, ARO, FN Bulovka

Hned při příchodu jsem dostal jejich oblečení. Převlékl jsem se a vzala si mě na starost sestra vedoucí směnu. Seznámila mě s pacienty, co má kdo za problém a sem tam jsem byl i vyzkoušen ze znalostí. Sestra byla ochotná a trpělivá. Měli tam pacienta po operaci žlučníku v umělého spánku, kterého jsme pak převázeli na ARO. Byl tam pacient po kolapsu, pak tam byl celou dobu bezdomovec, který lhal o tom, že měl "jen" vodku. Po 3 hodinách léčby se svěřil, že měl i pervitin ráno. Měl abstinenci záchvat a museli ho dávat do kupy. Záchraneček za tu dobu, co jsem tam byl moc nepříjemně, ale i tak to bylo fajn. Byla tam i paní z psychiatrie, která měla roztrhlé čelo, takže jsem koukal, jak se šlo 7 stehů. Byl jsem tam skoro 6 hodin a musím přiznat, že jsem toho měl dost. Dozvěděl jsem se hodně nového a tím, jak nemám jako lyceista praxe v nemocnici to bylo pro mě vše nové. Určitě to bylo lepší než v Plzni na odd. příjmu a doporučil bych to každému, kdo se nebojí.

Gabriela Mašková, 3 DPS – neonatologie, FN Bulovka

Byla jsem na neonatologii na Bulovce, upřímně mi to dodalo ještě více motivace se učit, abych takovou práci mohla dělat... Je to úžasné oddělení, všechny sestřičky tam byly moc hodné a ochotné mi vše vysvětlit a ukázat, dokonce jsem se i zapojila a vyzkoušela si něco nového. Pocity z toho mám jen velmi pozitivní, viděla jsem spoustu nových věcí a ten pocit pomáhat těm maminkám a pochovat si to miminko byl krásný. Moc děkuji, že jsem měla tu možnost se podívat, jak to na takovém oddělení funguje a vidět tu realitu.

Tereza Bednářová, 3 CPS – FN Motol, emergency, urgentní příjem

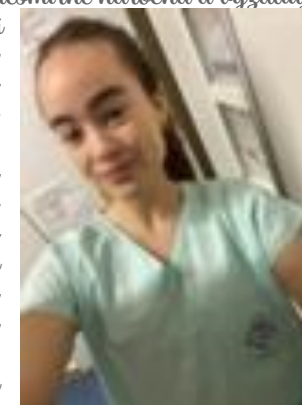
Bylo mi umožněno v rámci stínování odborníka odjet na urgentní příjem v motolské nemocnici a sledovat po celý den pana doktora Ziku. Po celou dobu, co jsem tam byla, se mi pan doktor věnoval a vysvětloval vše, co jsem chtěla vědět. Bral mě s sebou k pacientům, které přivezla rychlá záchranná služba a hezky mi ukázal a vysvětlil, jak celý urgentní příjem funguje. Prostředí urgentního příjmu působilo velice moderně a na dobré diagnostické úrovni. Jsem moc ráda za poskytnutí této možnosti, vidět věci, co bych jinak v blízké době asi neviděla. Stáž za mě byla velmi naučná a velmi dobře mi ukázala, jak to funguje i v jiných nemocnicích. Děkuji moc za tuto možnost.

Lucie Brihová, 4 BZL – FN Motol, patologie

Byla jsem na stáži v Ústavu patologie v FN Motol. Během stínování se mi věnoval MUDr. Jan Balko, Ph.D., který mě provedl oddělením a podrobněji mi představil práci patologa. Na začátku jsem viděla, jak to probíhá při peroperační biopsii a potom mě vzal do laboratoře, kde měl připravené odebrané vzorky orgánů, které dál zpracovával na menší části pro mikroskopování. Při tom mi vysvětloval postup řezání orgánů a ukazoval mi jejich patologické změny, například nádorová ložiska. Bohužel jsem neviděla pitevnu, protože v ten den nebyla naplánovaná žádná pitva. Pan doktor Balko byl velmi ochotný a trpělivý. Jeho výklad byl srozumitelný a když jsem něčemu nerozuměla, tak mi vše vysvětlil. Díky tomu jsem více pochopila, co tato práce obnáší. Pro stínování této práce jsem se rozhodla, protože už od prváku mě medicína zajímala, ale nevěděla jsem jaký obor by mě bavil. Postupem času jsem zjistila, že by práce v laboratoři byla pro mě. Proto mě patologie nadchla. Je to propojení biologie a chemie, které mě baví. Tato stáž mě více namotivovala v tom studovat a zajímat se o tento obor v budoucnu.

Linda Janoušková, 3 CPS – kardiochirurgie, FN Motol

Stínování na kardiochirurgickém JIP ve Fakultní nemocnici v Motole pro mě bylo velmi cennou a inspirativní zkušeností. Měla jsem jedinečnou možnost pozorovat práci zkušených odborníků, kteří zde denně pečují o pacienty ve velmi vážném stavu. Jejich práce je nesmírně náročná a vyžaduje nejen vysokou odbornost, ale také plné nasazení, rychlé rozhodování a schopnost týmové spolupráce. Během svého pobytu jsem viděla například odsávání pleurálního výpotku lékařem, což pro mě bylo velmi přínosné z hlediska propojení teorie s praxí. Zaujalo mě také využívání moderních technologií, například přístroje Impella, nejmenší srdeční pumpy na světě, která pomáhá pacientům se selháním srdce. Bylo zajímavé vidět, jak špičková technika dokáže podpořit lidský život a jak součástí každodenní praxe zde tyto přístroje jsou. Celý tým byl velmi ochotný, vstřícný a trpělivý. Vše mi podrobně vysvětlili, ukázali mi chod oddělení a provedli mě jednotlivými částmi JIP. Díky této zkušenosti jsem získala nejen nové odborné poznatky, ale také větší motivaci věnovat se této náročné, avšak smysluplné práci. Za tuto možnost stínování jsem vděčná a jsem ráda, že mi ji škola umožnila.

Nikola Benediktová 2 CPS – urgentní příjem nemocnice Stod

Navštívila jsem stodskou nemocnici, kde jsem měla možnost díky stínování zjistit, jak vypadá den na urgentním příjmu. Ráno v 6:00 jsem dorazila do nemocnice, kde se mě ujmula vrchní sestra urgentu Bc. Lucie Stoklasová. Poté mi představila ostatní z týmu, s kterými jsem trávila zbytek dne do 13:30. Během dne jsem měla možnost vidět několik činností, jako například natočit EKG, změřit tlak, kanylaci cévních vstupů nebo jak funguje triáž. Chtěla jsem stínovat na urgentu, jelikož jsem vždy chtěla z naší školy pokračovat dál na obor záchranařů a vždy mě představa vykonávat tento druh povolání fascinovala a zajímala a urgentní příjem je k tomu nejbližší. Přineslo mi to určitě nový pohled jak celkově na zdravotnictví, tak hlavně na urgentní příjem a na to, jak tohle zaměštnání funguje. Také mi to přineslo mnoho zkušeností, ale zároveň jsem si vytvořila úplně novou představu o urgentním příjmu, díky které teď mohu přemýšlet dál, zda by mě tento druh povolání opravdu naplňoval.

Soutěž Řemeslo má zlaté dno

Soutěže, kterou vyhlašuje Plzeňský kraj, se žáci naší školy účastní pravidelně. Rukodělná soutěž je určena pro žáky a žákyně základních a středních škol a jejím cílem je zejména popularizace řemeslných oborů, zvýšení zájmu o technické obory vzdělávání, motivace ke studiu technických oborů a podpora řemeslné zručnosti dětí.

V letošním roce naši školu reprezentovala Tereza Mojžíšová, žákyně ze třídy 1A ZL. Přestože se její práce neumístila na žádné z „medailových“ pozic, nám se její souprava keramických misek – mísa na olivy, na ořechy a na sushi – velmi líbila. Děkujeme za vzornou reprezentaci školy!

Ing. Jaroslava Michálková

Sada misek

Autorka Tereza Mojžíšová

Autorka se svojí vyučující Mgr. Ladislavou Mutinskou